

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 10

DESEMBER 1998

34. årgang

Syng om himmelen!

Av Jon Espeland

På den tid skal de si: Der er en edel vingård, syng om den! Jeg, Herren, er dens vokter. Hvert øyeblikk vanner jeg den. For at ikke noen skal skade den, vokter jeg den dag og natt.

Jes 27:2-3

Du som er en troende, en Jesu venn, husk hva du eier! Du eier i himmelen et sted som Jesus har beredt for deg, - nettopp for deg! Du har ikke her på jorden et blivende sted, men søker det som kommer. Du er en fremmed og utlending på jorden. Du har ditt fedreland, ditt hjemland i himmelen og derfra venter du også Herren Jesus Kristus som frelser.

Å, hvor er ikke også vi troende ofte så jordiske i vårt sinn, jordiske i vår tanke og jordiske i vår ferd! Men du som er en kristen - du hører aldeles ikke til i denne verden! Du er kjøpt ut av denne verden, Jesus har kjøpt deg fri fra den dårlige ferd som du arvet fra din mor og far, som arvet den av sin mor og far, som arvet det fra Adam, han som falt og ble jordisk og materialistisk. Men fra den nåværende verden, fra denne jordiske materialisme, har Jesus kjøpt deg og løst deg ut satt deg med ham i himmelen.

Denne verden er et villkratt, overvokst med ugress og all slags dårlige planter. Hvor vakker denne verden enn kan være; - den er og blir et villniss. Men der er en edel vingård! Den som Jesus har plantet! Den som han har gjort ferdig for sin brud! Syng om den! Ja, syng om himmelen, - les om himmelen, - hør om himmelen, - minn om himmelen!

Og glem ikke at det finnes bare én himmel her på jord, - den du finner over en åpen bibel, i lønnkammeret sammen med Jesus og sammen med Jesus og de andre troende i de helliges samfunn! Noen annen himmel finnes ikke på jord, bare denne: Å være sammen med himmelvennen Jesus, han som er i himmelen i dag, som også bor i ditt hjerte, som også er ved Guds høyre hånd, som også går i forbønn for deg, som også taler din sak.

Det finnes en edel vingård! Jeg er vintreet, dere er grenene, sier Jesus. Du som er frelst er innpodet på Kristus. Du er for Jesu skyld blitt plantet inn i den edle vingård, du er blitt en himmelplante. Hør hva Jesus sier om sin edle vingård, den som du hører til: «Jeg, Herren, er dens vokter. Hvert øyeblikk

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:

Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær: Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer: Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801 56 82133
Bankgiro 3204 10 10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98, fax 33 33 91 40
Bankgiro 2490 45 39496
Postgiro 0825 07 71534

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

vanner jeg den. For at ikke noen skal skade den, vokter jeg den dag og natt.»

Der er en edel vingård, syng om den! Syng om vingårdsmannen Jesus! Syng om himmelen! □

God jul

Dette er det navn som han skal kalles med: Herren, vår rettferdighet.

Jer. 23:6

Jesus har mange navn i Bibelen. Et av dem er: Herren, vår rettferdighet.

Det ville vi gjerne få minne om nå i juletiden. Jesus kom for å rettferdiggjøre dem urettferdige. Han kom for å vaske den skitne ren, for å kle den nakne i festkler, for å gi mat til den sultne, for å helbrede den syke, for å lege syndesår, for å oppreise den falne, ja, for å oppvekke døde. Er du blant slike? Ja, det er du! Jesus kom akkurat for deg, for å redde deg! Han er din rettferdighet! Å, for en juleglede - for en himmelglede!

Tenk ennå et år skal vi få rekke hverandre hånden og ønske hverandre god jul. Hva er en god jul? Det er så visst verken nisser, pakker, juletre eller ribbe og pinnekjøtt! Nei, god jul blir det først når det blir jul i hjertet, når himmelens rettferdighet får stråle i mitt hjertes mørke stall! Når Jesus stiger inn i min fattige hytte, og hvisker meg i øret gjennom Ordet sitt: «Herren vår rettferdighet».

*Med hilsen for redaksjonsnemda
Jon Espeland.*

En skatt i himmelen

Av Per Bergene Holm

Og da han gikk ut på veien, kom en løpende og falt på kne for ham og spurte ham: Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én, det er Gud. Budene kjenner du: Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra noen. Hedre din far og din mor. Han sa til ham: Mester! Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung. Da så Jesus på ham og fikk ham kjær. Og han sa til ham: Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg! Men han ble trist til sinns for dette ord og gikk bedrøvet bort, for han var meget rik.

Jesus så seg omkring og sa til sine disipler: Hvor vanskelig det vil være for dem som er rike, å komme inn i Guds rike! Disiplene ble forferdet over hans ord. Men Jesus tok igjen til orde og sa: Barn, hvor vanskelig det er for dem som setter sin lit til sin rikdom, å komme inn i Guds rike! Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike! Da ble de enda mer forferdet og sa til hverandre: Hvem kan da bli frelst? Jesus så på dem og sa: For mennesker er det

umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud!

Mark 10:17-27

En rik mann i nød

Her møter vi en rik, ung mann. Det er svært mye godt å si om ham. Han hadde mye, både materiell rikdom og et fint og godt liv. Og sin unge alder til tross, så hadde han allerede blitt råds-herre, dvs en av sytti medlemmer av Det høye råd, det øverste religiøse og politiske organ i Israel. Det sier ikke så rent lite om hvilken aktelse han nøy. Og når vi hører hva han sier om seg selv, så vitner det om et menneske som tok sitt gudsliv alvorlig, ja som helt fra barndommen hadde viet sitt liv til Gud.

Hans ord kan tyde på at han hørte til fariseernes krets. Det var ingen i Israel som slik la vinn på å leve for Gud, og heller ingen som nøy slik anerkjennelse og tillit i folket, som dem.

Men her kommer denne unge mannen løpende til Jesus, faller på kne for ham og spør Jesus om hva han skal gjøre for å arve evig liv. Blant fariseerne og Det høye råds representanter var det ellers ikke mange som ville vite av Jesus. Men denne unge mannen er i nød, han løper og kaster seg ned for ham.

Å falle ned for Jesus slik og gi ham anerkjennelse, det kunne få følger, det

kunne føre til utestengelse fra synagogen og ganske sikkert også fra Det høye råd. Men denne unge mannen bryr seg ikke om det, for han er i nød. Han er blitt uviss i sin frelsessak. Det er noe som mangler. Og så har han fått tillit til Jesus, tiltro til ham, en overbevisning i hjertet om at Jesus kan hjelpe.

"Gode mester", sier han. Han tiltaler Jesus ut i fra hjertets kjennskap til Jesus. Jesus vil at han skal bli seg bevisst sin umiddelbare tro på Jesus og spør ham om hvorfor han kaller ham god. Det er jo bare Gud som er god.

Så viser Jesus ham til budene. Mannen hadde ikke fred, men ut fra det han svarer, så forstår vi at det ikke kom av at han levde i synd. Nei, han levde etter Guds bud og hadde alltid gjort det. Det er noe så åpent og troskyldig, ærlig og redelig med denne unge mannen. Han har så mye å vise til, men har likevel ikke fred. Det er noe som mangler.

Jesus ser på ham og får ham kjær, og legg merke til at Jesus taler ikke hardt eller anklagende til denne mannen slik han ofte gjorde det overfor de selvrettferdige fariseerne. Nei, Jesus sier ikke noe imot den unge mannens selvvitnesbyrd.

Én ting mangler du

Men Jesus innbyr ham til å få del i det han mangler: "Én ting mangler du: Gå bort og selg alt du eier, og gi det til de fattige. Så skal du få en skatt i himmelen. Kom så og følg meg!"

Denne unge mannen var rik, men

han eide ingen skatt i himmelen, han manglet rikdommen i Gud, han hadde ikke det evige liv.

Det å være rik i Gud, ha sin skatt i himmelen, sitt alt i Jesus, er umulig for den som har sitt hjerte knyttet til noe i denne verden. Denne rike, unge mannen hadde sitt hjerte knyttet til rikdommen, kanskje både den moralske og den materielle. Han kunne ikke gi slipp på dette for å ha all sin rikdom i Gud og samfunnet med Jesus.

Enten-eller

Dette er en veldig tekst. For her sier Jesus at det er et enten-eller. Enten er Jesus og frelsen i ham din eneste skatt, eller så er din rikdom noe jordisk, om det er materiell rikdom eller din gudsfrykt og kristendom. Og da mangler du alt, hvor rik du enn er.

Denne unge mannen gikk bedrøvet bort — bedrøvet. Han ville gjerne ha fulgt Jesus, men omkostningene ble for store. Han ga avkall på det evige liv, på skatten i himmelen og samfunnet med Jesus, for Jesus krevde for mye av ham. Han gjorde ikke som Moses som ga avkall på Egyptens skatter, han gjorde ikke som disiplene som forlot alt og fulgte Jesus. Nei, omkostningene ble for store. Visst var det om å gjøre å arve det evige liv. Han risikerte både sosial posisjon og sitt gode navn og rykte ved å kaste seg ned for Jesus, men det Jesus her krevde ble for mye for ham. Så om å gjøre var det likevel ikke når det kom til stykket, det var noe som var

mer kjærte enn skatten i himmelen og samfunnet med Jesus.

Møter vi krav hos Jesus?

Men er Jesus evangelisk her? Er ikke dette lovisk, å kreve noe av den som kommer til Jesus? Får vi ikke komme sånn som vi er? Vi møter da vel ikke krav hos Jesus, han stiller vel ikke betingelser for at vi skal få komme til ham?

Men vent litt. Er det noe forferdelig krav det Jesus stiller? Tenk om det kom en rik mann til deg, en meget rik mann. Du var nok også rik og hadde mye, men det var ingenting mot det han hadde. Dessuten var det bare et tidsspørsmål når du ville miste alt det du eide likevel. Og så sa han til deg: "Reis nå fra alt sammen. Gi det bort til andre som kunne trenge det. Kom så og bli med meg, så skal du få noe som er langt bedre og vissere enn rikdommen din. Jeg skal sørge for deg hver en dag, alt det du trenger for tid og evighet, det vil jeg gi deg, for intet."

Var dette et forferdelig krav, eller var det en veldig mulighet, et veldig tilbud? Vi leser et annet sted i Bibelen om Kongesønnens bryllup. Der er det også slik at de som innbys må forlate alt for å ta imot innbydelsen og komme til bryllupet, men så må også bryllupet være slik at de får de alt de trenger der for all framtid. Bryllupet er selve framtiden. Når de da takker nei, så er det fordi det er noe som er mer om å gjøre for dem enn å komme i bryllupet.

Det går ikke, både å komme i bryllupet og samtidig få med seg denne verden. Det er bare slik det er, og derfor lar Jesus også denne rike, unge mannen gå bort. Han kan ikke tjene to herrer, han kan ikke ha sitt hjerte to steder på en gang. Har du tenkt deg til himmelen, så får du ikke med deg denne verden, så må du gi avkall på den, så må du fornekte deg selv og ditt eget liv, din egen ære og alt det du av naturen er rettet mot, for å få en skatt i himmelen.

Umulig for mennesker

Det er umulig å bli frelst for den som er rik, hvilken art rikdommen nå enn er. Et menneskes rikdom er det som er umistelig for ham, det han ikke kan leve foruten. Det er så mye som kan være et menneskes rikdom. For noen er det nok en eller annen synd som hjertet henger fast ved, for andre er det familie og venner, for atter andre er det arbeid og eiendom eller deres fromhet til og med. Der din skatt er, der vil også ditt hjerte være, sier Jesus.

Hvor har du din skatt? Av det vi leser her kan vi si at dersom din skatt er noe her på jorden, så er du ikke frelst, hvor mye du enn faller ned for Jesus og vil følge ham i og for seg. Først må du selge det som ditt hjerte henger fast ved.

Jesus sier det rett ut til sine disipler at det er vanskelig å komme inn i Guds rike for den som har sitt hjerte knyttet til noe i denne verden. Ja, det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye.

Hvem kan da bli frelst?, spør disiple-

ne. "For mennesker er det umulig, men ikke for Gud. For alt er mulig for Gud!" Og med det mener ikke Jesus det som jeg har sett utlagt: "Gud ser i nåde til oss selv om vi ikke makter å selge alt vi eier, fornekte oss selv og vårt eget liv, og så får vi høre Jesus til likevel. Jesus forlot alt i stedet for oss og han maktet det vi ikke klarte osv..."

Hadde det vært så, så var det vel ikke nødvendig for Jesus å la denne unge mannen gå bedrøvet bort. Han ville jo virkelig følge Jesus, men han maktet ikke å bære omkostningene, og derfor gikk han bedrøvet bort, bort i fra Jesus, bort i fra det evige liv. Og Jesus lot ham gå, det var ikke mer å gjøre.

Alt er mulig for Gud

Det er sant nok at Jesus har forlatt alt for å frelse oss. Han har et hjerte som er helt med Herren, han har på fullkomment vis sin rikdom i Gud, også dette er han *for oss*. Men likevel er det ikke det Jesus taler om her.

Det Gud kan og som et menneske ikke kan, det er i denne sammenheng nettopp å vende et menneskes hjerte fra det som hører denne verden til og til seg. Ved sitt ord skaper Gud erkjennelse av hvor kortvarig og dårlig syndens nytelse er, hvor forgjengelig denne verdens rikdom er og ikke minst hva det i sannhet vil si å være en fortapt synder under Guds vredes dom, slik at det skapes en inderlig lengsel etter å bli fri det jeg av naturen henger fast ved. Og så skaper Gud ved sitt ord og løfte og-

så den tillit til Jesus at han har kjøpt meg fri og at jeg hos ham får evig liv, barnekår hos Gud, arverett til himmelen, ja fullkommen salighet.

Da først sier jeg all verden av, da først fornekter jeg meg selv og flyr hen til Jesus. Visst er det ikke slik at synden og verden aldri får makt i mitt hjerte igjen, og heller ikke er det slik at mitt hjerte for alltid fullkomment er vendt mot Jesus. Å, nei, det mangler mye på begge deler. Men tross et hjerte som stadig dåres av synden og kjenner hvordan verden vil dra det til seg, så er det likevel slik at Jesus har blitt hjertets skatt og del. En kan ikke leve Jesus foruten, koste hva det koste vil. For Jesus har frelst meg, kjøpt meg til Gud med sitt blod, og uten ham er jeg redningsløst fortapt. Og da er det ikke noe forferdelig krav å si verden farvel, å fly synden og kjødets lyster, men det å få komme til Jesus er en tilflukt i nød, det er sikkerhet, det er rikdom, det er glede og fred.

Er det slik for deg å høre Jesus til? Kan du si med Asaf: "Hvem har jeg ellers himmelen? Når jeg bare har deg, begjærer jeg ikke noe på jorden" (Salme 73:25).

Jesus ville være denne unge mannens rikdom, men han avslo innbydelsen, og han gikk bedrøvet bort.

Det er umulig for en rik å bli frelst. For så lenge han har sin rikdom i noe, vil han ikke forlate det eller gi slipp på det. Det er først når rikdommen mister sin glans, at noen vil tenke på å forlate

den. Og skal det skje må noe annet bli mer verdifullt, større og herligere.

Slik er det heller ikke de friske som søker til lege, men de syke, de elendige, de som trenger til frelse.

Så lenge du har noe du setter din lit til og som ditt hjerte har sin glede i, så kommer du ikke til Jesus, så har du ikke bruk for noen skatt i himmelen. Jo, kanskje som en slags forsikring eller en reserve, men ikke som hjertets skatt og rikdom.

Det er først når Gud ved sitt ord og sitt råd med deg får vise deg din fattigdom, din nakenhet og din skam, din store nød uten Gud og uten håp i verden og får vise deg hva du innbys til hos ham, syndenes forlatelse og evig liv, barnekår og arverett — at du vil selge alt med glede, forlate alt, forsake alt, om du bare får høre Jesus til.

Å være innbydelsen "verd"

Det står om dem som ikke tok i mot innbydelsen til kongesønnens bryllup, at "de var den ikke verd". Vil det si at de ikke var bra nok, de holdt ikke mål? Nei, det har intet med det å gjøre. De var innbudt, ikke etter fortjeneste og verdighet, men av nåde. De var likevel ikke bryllupsfesten "verd", fordi de ikke aktet på hva de var innbudt til. De aktet sin åker og sitt kjøpmannskap for en større rikdom og skatt enn innbydelsen til kongesønnens bryllup, og derfor takket de nei og kom ikke til bryllupsfesten. Derfor var de den ikke verd!

Jesu krav til den rike, unge mannen,

er ikke et krav som vi må oppfylle for at Jesus skal bli fornøyd med oss. Men det er slik at vi kommer ikke til Jesus i sannhet før han blir vårt hjertes skatt og rikdom. Er det noe annet som er vårt hjertes skatt og rikdom, så blir vi ved det og følger ikke Jesus, vi forblir utenfor samfunnet med Jesus, hvor høye tanker vi enn har om ham.

Slik var det ikke med Moses. "Han aktet Kristi vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt, for han så fram til lønnen." Han kunne ikke både tro på Kristus og samtidig forbli i Egypt, men han måtte bryte opp for å følge Herren. Herrens frelse og samfunn var langt større for ham enn skattene i Egypt. Måtte vi følge i hans fotspor og ikke i den rike, unge mannens. Da er vi «evangeliet verd». □

Rettferdiggjort!

- Å bli rettferdiggjort er mye mer enn å bli fritatt for straff. En menneskelig domstol kan frita en forbryter for videre straff, og det kalles å benåde ham. Men ingen domstol kan noensinne rettferdiggjøre en forbryter.

- Å bli rettferdiggjort er det samme som å bli *frikjent*. En blir fremstilt som om ingen urett noensinne var begått.

Gud anser oss i Kristus som om vi aldri hadde syndet.

Øivind Andersen

DU MÅ HØRE

Av Sven A. Berglund

For hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Men hvordan kan de påkalle en som de ikke er kommet til tro på? Og hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at det er noen som forkynner?

Rom 10:13-14

Hvorledes kan de tro der de ikke har hørt?

Her gjelder det ikke bare «de andre». Du og jeg er også med. **Du** må **høre!** Profeten Jeremias roper ut Herrens ord til folket: «Jeg har ikke gitt befaling på den dag jeg førte dem ut av Egyptens land, om brenn offer og slaktoffer; men dette var det bud jeg gav dem: Hør på min røst!» (Jer 7:22-23). Og gjennom profeten Jesaja roper Herren: «Bøi eders øre hit og kom til meg! Hør! Så skal eders sjel leve.» (Jes 55:3).

I Ordspråkene kapittel 8 taler Visdommen. Det er Jesus som roper. Det ser vi når han beskriver seg selv. Les Ordspråkene 8:27-36. «Hør,» roper Jesus: «Hør på meg.»

Hva får du høre av Jesus? Jo budskapet om synd og nåde. Budskapet om frelse og frihet i Stedfortrederen, Forsoneren.

På Golgata roper Jesus: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?». Det er lovens dom som knuser ham som har oppfylt loven. Derfor får et Guds barn synge som Per Nordsletten: «Du lov jeg har deg kjær For Jesus deg oppfylte». Eller som Ragna Brentøy synger det: «Jesus, takk at du levde livet til Guds ære, Dette livet får jeg regne med som mitt».

SYNDEN ER FORFERDELIG

Men på Golgata ser jeg også først hvor forferdelig synden er. Jeg ser at den hellige Gud ikke tåler synd. Når Jesus frivillig tok på seg å fødes inn i denne slekt, var det for å stå som vår stedfortreder i lovoppfyllelse og soning. Ingen annen redning er gitt. Ingen annen redning er nødvendig eller gyldig. Bare Jesus gjelder i mitt sted. (Les gjerne nr. 278 og 280 i Sangboken).

Jesus ropte disse velsignede ord på korset: «Det er fullbrakt!» Når Gud får meg i tale slik at jeg kommer til sannhets erkjennelse, får jeg se at synden ikke bare er det jeg gjør og ikke gjør. Det jeg gjør er jo bare beviset for det som bor inni

meg, det jeg er. Jeg må altså ikke bare bli frelst fra et og annet jeg gjør og ikke gjør, noe utenpå. Jeg må frelses fra det jeg er. Da må jeg dø og få et helt nytt liv. Det finnes ingen annen utvei. Og nettopp det er lovens og evangeliets gjerning. «Det finnes intet alternativ, det nytter ikke å streve», sier sangeren. Når Den Hellige Ånd gjennom Ordet har ført et menneske til sannhets erkjennelse, så vet det mennesket ikke noen utvei for å berge seg selv. Det eneste som blir igjen er et fortvilt konkursbo. Har det skjedd i ditt liv, du som leser dette? Hvordan skjedde det? Jo, det var Herrens ord, lovens ord som tok ditt liv. Ja, det var godt. Det føltes alt annet enn godt, men det var godt og nødvendig at det skjedde. Ellers kunne du jo aldri bli frelst.

BRUK FOR EN STEDFORTREDER

For der i din nød og hjelpeløshet fikk du bruk for liv, rettferdighet, verdighet, renhet utenfor deg selv - en stedfortreder. Bruk for en som både har tatt straffen for din synd og som har levd livet i ditt sted, helt rent, uten synd, helt til Guds ære. Og så roper Jesus i evangeliet: «Se i begge mine hender har jeg tegnet deg...» Dette livet som Jesus levde til Guds ære, det skal jeg få lov å regne med som mitt eget liv innfor

Gud. Når jeg har gått konkurs i alt mitt eget frelsesstrev og blitt død for loven, da får jeg Jesus og han er mitt nye liv. Dette er evangeliets hemmelighet.

Ja men, sier du, jeg er jo slik og slik. Ja det er helt sant, det er jo derfor du trenger Jesus. Det står i Luk 9:11 at Jesus tok seg av «dem som trengte til legedom».

NÅDENS UNDER

Men tilbake til Romerbrevet. Hvordan kan dette nådens under skje i ditt og mitt liv? Skjer det kanskje ved at vi går på såkalte kristlige møter med underholdning? Nei! Spennende nye møteformer? Nei! Tidsriktig musikk? Nei! Menneskelig kontakt? Nei! Under og tegn? Nei og atter nei! Bare ved å høre forkynnelsens dårskap kan dette nådens under skje. «For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft;...» (1Kor 1:18.) I lignelsen om den rike mannen og Lasarus i Luk 16 sier Jesus: «Hører de ikke Moses og profetene (d.v.s. Ordet), da vil de heller ikke tro om noen står opp fra de døde.» Og så fungerer det slik at skal dette gjenfødselslivet bli bevart, må jeg høre det samme budskapet om igjen og om igjen. «Det er min trøst i

min elendighet at ditt ord har holdt meg i live.» (Salme 119:50).

EKTE NØD

I gjenfødselen blir det også lagt ned i meg dette: De andre må også få høre! For troen kommer jo av å høre Kristi ord.

Da blir det også en nød i mitt hjerte for forkynnelsen og forkynnerne. Det er jo så sjelden jeg får høre om forsoningen. Og får ikke dette ordet i lov og evangelium lyde, blir det heller ingen påkallelse. Og blir det ingen påkallelse, så blir heller ingen frelsesåpenbaring. «Å påkalle», sier bibel læreren Øivind Andersen, «er et sterkt uttrykk for å henvende seg i bønn ... bare den som er i virkelig nød påkaller Gud». Og så er den store nøden at det er så lite forkynnelse i dag som skaper den nøden som driver et menneske til å påkalle Jesus som sin eneste redning. Lite nød, - lite påkallelse. Derfor lite av ektefødt lovsang og få som er født av Gud.

Det kom noe reklame i postkassen her en dag som ga meg noe å tenke på. «Sats på huset ditt – vi fornyer oss,» sto det. Mye forkynnelse og virksomhet ligger på dette «vi»-planet i dag. Selvlaget, selvbestemt, selvprodusert. Alt dette er

under forbannelsen sier Bibelen i Gal 3.

ALT ER MULIG FOR GUD

«Hvor vanskelig det er for dem som setter sin lit til sin rikdom, å komme inn i Guds rike!», sier Jesus. Da taler han om dem som vil bidra med egeninnsats for å bli frelst. Han sier også «for mennesker er det umulig, men ikke for Gud; for alt er mulig for Gud».(Mr. 10:24-27)

Ja det er vår redning og vår nød-utgang at det er mulig for Gud å gjøre det umulige. Husk Rom. 8,1f. I vers 3 står det: «For det som var umulig for loven, i det den var maktesløs ved kjødet, det gjorde Gud, idet han sendte sin Sønn...»

I Jesus er det frelse for den mest umulige, også for deg og meg. Og når vi selv har fått del i dette under, er det en nød og et kall vi har fått at de andre også må få høre, se og smake hvor god Herren er!

«Hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?» Her er vekkel-sens, fornyelsens og livets kilde. Det er hit vi må, det er her redningen, Jesus selv, er å finne i en uklar og vanskelig tid.

Velkommen du også! Hør så får din sjel leve!

Fylt av rettferdighets frukt

Av Lars Fossdal

"Og dette ber jeg om at deres kjærlighet må bli alt rikere og rikere på kunnskap og all skjønnsomhet, forat dere må kunne dømme om de forskjellige ting, så dere kan være rene og uten anstøt til Jesu Kristi dag, fylt med rettferdighets frukt, som virkes ved Jesus Kristus, Gud til ære og lov."

Fil 1:9-11

Filippenserne var kommet til tro på Jesus. Ved ham var de blitt frelst fra sin onde natur, synden og fortapelsen. De stod nå hellige og rene for Gud i Jesus Kristus. De elsket Ham som først elsket dem. De levde i nåden, som virket takknemlighet og hengivenhet til han som hadde kjøpt dem til Gud med sitt blod.

Paulus bad for dem. Det gjaldt at de måtte bli bevart i dette forholdet til Herren, ved at deres kjærlighet til Jesus måtte bli rikere og rikere på kunnskap og skjønnsomhet.

Også for oss gjelder den samme formaning. Det kan fort bli stagnasjon i vårt forhold til Jesus, som gjør at vi slutter å vokse opp til mannsmodenhet i troen (Ef 4:13), eller at

vi forlater den første kjærlighet (Åp.2:4).

Guds tanke og plan med et hvert menneske som har del i frelsen i Jesus, er at han skal bli lik Jesus. Denne "prosessen" begynner med en gang et menneske får del i nåden.

Det innebærer at den troende alt her på jord forvandles ved evangeliet i tanke, lyst, liv og ferd, fra å være et syndens barn og redskap for det onde, til å leve et liv for Gud og hans ære.

For at dette skal lykkes i den troendes liv, må hans kjærlighet til Jesus bli rikere og rikere på kunnskap og skjønnsomhet.

Kunnskap går på kjennskapet til Jesus. Etter hvert som vi blir mer kjent med Jesus, får vi mer kunnskap om ham: Hvordan han er, hvordan han reagerer på forskjellige ting, hva han har sin lyst i, osv. Skjønnsomhet betyr å være taktfull, gjøre det som er rett til enhver tid i en hver sak.

Kjærlighet er å gi sitt liv for andre (Joh 15:13). Den som elsker søker

den andres beste, og ikke sitt eget beste. Ut fra kjærligheten som er fylt av kunnskap og skjønnsomhet gjør han det som er den andre til behag. Dette viser seg igjen hos alle som blir frelst ved evangeliet. De ønsker å leve for Jesus, de søker å gjøre hans vilje. Selvlivet og synden er deres største sorg og plage. Dette er kjærlighetens vesen. Den er slik og den virker slik.

Når kjærligheten får voske seg rikere på kunnskap og skjønnsomhet, blir den troende mer og mer lik sin Herre og Frelser. Det setter ham i stand til å dømme om hva som er rett og galt i de forskjellige ting. Han forkaster det som ikke er gagnlig og oppbyggende både i hans forhold til Jesus og i tjenesten for Gud og mennesker. Han tar vare på det som er rett og godt. Slik bærer han rettferdighets frukt ved Jesus Kristus.

Rettferdighets frukt er ingen spesielle gjerninger, men det er alt en gjør fordi en elsker. I Åp 2:5 kalles slike gjerninger for de første gjerninger.

Paulus poengterer at de virkes ved Jesus Kristus. Altså er rettferdighets gjerninger ikke noe mennesket kan gjøre av seg selv. Gjerninger gjort uten kjærlighet kalles i Bibelen for døde gjerninger eller

lovgjerninger. De teller ingen ting for Gud. Gud er kjærlighet, derfor spør han etter kjærlighet.

Der kjærligheten mangler blir Jesu vilje en fremmed vilje som oppleves tung og urimelig å leve etter.

Det er kun den som lever i Jesu kjærlighet og som preges av den i sitt sinn og gjerninger, som bærer rettferdighets frukt. Nåden er blitt dem til frelse og derfor er de rene og uten anstøt for Gud til Jesu Kristi dag.

Gud æres ved deres liv. Før var de fordervet i synden, men nå, ved evangeliet, er de blitt nye mennesker som bærer god frukt, - frukt som varer. De gjør det ikke for å bli sett av mennesker eller av tvang eller frykt, men fordi de elsker Ham som elsket dem først. Hvor stor er ikke Gud som maktet slikt!

Den som ikke bærer rettferdighets frukt, er likt et tre uten god frukt. Det blir hugget ned og kastet på ilden. Frukten viste om treet var godt eller ondt. Slik viser vårt liv og våre gjerninger for Gud om evangeliet ble oss til frelse eller om det bare var en teori for hodet. Ingen blir frelst på grunn av sin rettferdighets frukt, men frukten vitner om at evangeliet ble dem en Guds kraft til frelse fra den onde natur og synden.

Mange vil gjerne ha nåde og gir uttrykk for å leve i nåden, men de vil ikke elske og leve for Jesus. De vil leve etter kjødet og tankenes vilje (Ef 2:3). De vil ikke fornekte seg selv. Slike mennesker er åndelig døde. Skriften sier at de som lever etter sine lyster er åndelig døde (1 Tim 5:6).

Skriften sier også at den som mangler rettferdighetens frukt er blind, nærsynt og har glemt renselsen for sine synder (2Pet 1:8-9). Jakob sier om en slik tro at den er en død tro (Jak 2:17).

Paulus hadde nød og omsorg for filippenserne, at de ikke måtte stagnere i troen og samfunnet med sin Herre og Frelser. Men at de måtte vokse i kjærligheten til Jesus, så de kunne vandre verdig for Herren, til behag for Ham i alle ting ved at de bar frukt og vokste i all god gjerning.

Hvordan er det med deg som leser dette? Hvordan er ditt forhold til Jesus i dag? Har djevelen lyktes med å få deg opptatt med de mange ting eller bundet deg fast i noen skjulte synder, slik at du ikke trøstes og styrkes av evangeliet? Evangeliet opptukter deg ikke til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster og leve tuktig og rettferdig og gudfryktig i den nuværende ver-

den, mens du venter på det salige håp ? (Titus 2:9-13)

Jesus sier: «Kom til meg». Det gjelder både den uomvendte og den frafalne. Erkjenn din synd og utroskap mot Herren, be ham om frelse, så vil han igjen og på nytt ta seg av deg. Det er rom for syndere hos Jesus, og Jesus har ordnet med plass i himmelen for deg! Kom nå! Ta i mot ham og lev for din Frelsermann.

Til deg som lever i Herrens frelse, bli ved å leve der! Sett alt inn på å vokse i nåde og kjennskap til Jesus! Det skjer ved at du hører hans Ord og gjør etter det. Da vil du mer og mer bli grepet av Hans kjærlighet til deg, og den vil mer og mer prege ditt liv. Da er du ren og uten anstøt til Jesu Kristi dag.

"Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med stort brak, og himmellegene skal komme i brann og oppløses, og jorden og tingene på den skal oppbrennes. Da nu alt dette oppløses, hvor må dere da streve etter hellig ferd og gudsfrykt, - - . Derfor, elskede, da dere venter dette, så legg vinn på å bli funnet uten flekk og lyte for Ham i fred." (2Pet 3:10-14)

Nyttårssamling på Bibelskolen på Fossnes

29. desember 1998 - 1. januar 1999

Ledere:

Martin Fjære og Per Bergene Holm

Tirsdag 29. desember

1500 Ankomst og registrering
1600 Enkel middag
1800 Vi deltar på Julefest
på Kvelde bedehus

Onsdag 30. desember

0830 Bønnemøte
0900 Frokost
1000 Bibeltime v/Jan Oskar Butterud
1130 Bibeltime v/Jan Oskar Butterud
1300 Middag
1700 Møte v/Reidar Linkjendal
1830 Kveldsmat
2000 Møte v/Lars Fossdal

Torsdag 31. desember

0830 Bønnemøte
0900 Frokost
1000 Bibeltime v/Ingar Gangås
1130 Bibeltime v/Reidar Linkjendal
1300 Lunch - Risengrynsgrot
1600 Misjonsmøte v/Lars Fossdal
1830 Nyttårsmiddag
2100 Nyttårsmøte v/Ingar Gangås
Offer til bibelskolen -
Vitnemøte

Fredag 1. januar

0930 Bønnemøte
1000 Frokost
1100 Høytidsmøte v/Lars Fossdal
Offer til misjonen
1300 Middag som avslutning

Priser	Full pensjon	Døgnpris	Nyttårsaften
Voksen	kr 600,-	kr 200,-	kr 125,-
13 - 17 år	kr 400,-	kr 150,-	kr 80,-
7 - 12 år	kr 300,-	kr 100,-	kr 50,-
0 - 6 år	Gratis		Gratis
Max. familiepris	kr 1 600,-	kr 700,-	kr 400,-
(+ evt. sengetøy: kr 60,- p.p.)			

Påmelding innen 20 desember

til Lars Fossdal, Fossnes, 3160 Stokke. Tel: 33 33 94 16

Unge og eldre velkommen til samling om Guds ord!

Gjennom kors og trengsle

Av Dag Rune Lid

Men Herren hadde hugnad i å knusa han. Han slo han med sjukdom. Når du gjer hans sjel til eit skuldoffer, skulle han sjå etterkomarar og leva lenge, og Herrens vilje skulle ha framgang ved hans hand.

Jes 53:10

Disiplane hadde følgd Jesus i 3 år. Dei vona han skulle vere den Messias som skulle «løysa ut Israel» slik Emmausvandarane sa det (Luk 24:21). Så skjedde det som ingen av dei hadde forventa. Han som blei hyl-la av folkehopen palmesøndag blei krossfesta på langfredag. Han blei spikra fast til krossen med to forbrytarar — på forbannelsens tre.

Då mørkret senka seg over Jerusalem langfredag kveld var der ein motlaus flokk av disiplar. Dei var hjelpelause, mismodige - grepne av frykt og angst. Peter hadde vitna så frimodig: «Du er Messias, den levande Guds Son.» Så hadde den arme Peter svike den levande Guds son. Det må ha vore ei forferdeleg og søvnlaus natt for disiplane — og kanskje verst for Peter.

Framgang gjennom fornedring

Etter menneskeleg fornuft såg det ut som ein tragedie - som ein katastrofe. Men i Guds rike er det slik at når all vår von går til grunne, får Herren vise si allmakt og si hand. Hans

kraft vert fullenda i menneskeleg vanmakt. Før menneskja kjem i ein situasjon der dei er hjelpelause har dei heller ikkje bruk for denne hand. Det gjeld både når eit menneske for fyrste gong kjem inn i Guds rike, og det gjeld for alt arbeid i Guds rike. Guds folk er i stor fare når arbeidet lukkast, når alt sviv så godt, for då blir ein ikkje lenger avhengig av Herren og hans allmakt.

Det er fyrst når Herrens hand får virke at Herrens vilje har framgong. Jesus seier sjølv: «Mitt rike er ikkje av denne verda.» (Joh 18:36) Det er andre livslover som gjeld i dette riket. På denne jord går det frå liv til død. I dag vil menneske i mange samanhengar fortrenge døden, men før eller seinare døyr alle menneske om dei vil eller ei. I Guds rike derimot går livsprosessen i motsett retning, frå død til liv. I denne verda vinn ein sigrar ved makt og kraft, - i Guds rike vinn ein siger i stilla, i bønna - ved Guds Ande og ord. Då får Herrens vilje framgang.

Såleis kan det enklaste vitnesbyrd ha den største verknad, når Guds Ande får svinge sverdet som er Ordet. Det står at Ordet er kvassare enn noko tveggja sverd, dvs. enn noko menneskeleg våpen. Menneske fryktar atombomba, men her er ei kraft som er langt sterkare enn alle verdens atomvåpen. Det var ved Ordet

Gud skapte himmel og jord, og det er ved dette ord at Herren skapar fortapte syndarar om til frelste syndarar.

Framgang gjennom trengsle

Rikdom, god helse, menneskeleg popularitet osv. blir i dag ofte gjort til kjenneteikn på framgang for Guds rike, medan Ordet om korset, synd- og nådeforkynning, blir kalla «elendighetsteologi». At Herrens vilje kan ha framgang gjennom tragediar, gjennom kors og trengsle er ein framand tanke for mange, også mellom mange av dei som vedkjenner Jesu namn. Men ser ein opp gjennom historia, til dømes frå Kina, så er det i store trengselstider at Guds rike har gått fram som eld i tørt gras.

Trusheltane som står omtala i Heb 11 fekk oppleve sigrar over kongerike, lovnadar oppfylte, fekk fiendehærar til å vike osb., men dei blei ôg hudfletta, måtte tola hån og spott, steining og mange døydde for sverd. Dei fekk oppleve kors og trengsle, men i dag er dei heime i himmelen. Jesus seier sjølv: «I verda har de trengsle. Men ver frimodige! Eg har sigrar over verda.» (Joh 16:33) Det er som Lars Oftedal syng: «Snart er vi hjemme og står for tronen, Hva gjør det da om solen har oss brent? Når hytten faller, så får vi kronen, Og all vår trengsel er for alltid endt.»

Trengsla har ei hensikt som Bibelen ikkje döljer: «For vi veit at trengsla verkar tolmod, tolmodet verkar eit

prøvd sinn, og det prøvde sinnet von.» (Rom 5:3-4) Det greske ordet som her er oversett med tolmod, beskriv det lyse sinn som ikkje let seg kua av ein augneblinks naud, men ser fortrøystningsfullt fram til ein lukkeleg utgang. I ventetida skal ein få kvile i tillit til sin trufaste Skapar. Trengsla er med og fører deg nærare din Herre og Frelsar, og løyser deg frå dei jordiske band og skapar den von som ser mot himmelen.

Den himmelske von er ikkje menneskeleg optimisme. Denne von er sikker som «fjell» og ikkje påverkeleg av verken økonomiske eller følelsemessige svigningar. Ho er ei tillitsfull forventning, fordi ho byggjer på løfter frå den levende, trufaste Gud, han som også vert kalla «håpets Gud» (Rom 15:13), Han som er Sanninga og som ikkje kan lyge.

Gjennom kors og trengsle blir ein liten, hjelpelaus, avhengig av Herren åleine. Mange er dei som har fått røyne med songaren: «Og skjelver mitt hjerte i lutringens ild, En trøster han er uten like! Hans hånd er så varsom, hans stemme så mild, Han aldri sitt løfte kan svike!» Han vil så gjerne du skal nå himmelen, og så veit han akkurat kor mykje du maktar bere gjennom livet om du skal nå dette mål. Som dagen er så vil styrka di vera. «Du visste alt om meg før du meg kalla,» syng Jesper Krogedal — og Gud veit også om alt som skal møte deg framover.

Aukande trengsel i den siste tid

I den siste tid seier Guds ord at trengselen for kristenfolket vil nå sitt høgdepunkt (Mat 24.21). Det vert kalla den store trengsel. Når Johannes spør kven dei er desse som er nådde heim så svarar Herren: «Dette er dei som kjem ut or den store trengsla, og dei har tvetta kjortlane sine og gjort dei kvite i Lammets blod.» (Op 7:14) Jesu død på korset blei redninga for dei.

Luther omtalar tengsel og anfekting som kostelege og som seirar: «Kjødet dødes gjennom mennesker som står oss imot, anfekter oss, selv i gode, åndelige gjerninger. Å, det er uvurderlig, kostelig! Slike anfektere bør en bruke alt det en eier på å få kjøpt. Det er nemlig de som virker i oss denne bønner (Skje din vilje), og gjennom dem er det Gud bryter vår vilje så hans vilje kan skje. Om altså noen baktaler deg og vil gjøre deg til en dære, så skal du ikke motsette deg det, men bare anse det som riktig. Det er jo også i sannhet din rette situasjon innfor Gud. Vil de ta ifra deg noe og påføre deg skade på den måten, så la dem ta det, som om det er rett det de gjør. For det er uten tvil rett *innfor Gud*. Om så dette onde menneske ved det han foretar seg gjør en urett handling, - så er det ikke urett som rammer deg.»

Gjer dykk inga sut

Det er det same salmisten talar om når han seier: «Set din veg i Herrens

hand og lit på han! Han skal gjera det.» (Sal 37:5) I tru og tillit til din Herre og Frelsar skal du få kaste deg ut på dei sytti tusen famnar. Den som kastar seg i Herren sine armar er trygg. Herren seier: «Gjer dykk inga sut for noko, men lat i alle ting bønne- emna dykkar koma fram for Gud i påkalling og bøn med takkseiing.» (Fil 4:6)

Framgang ved Jesu hand

Ein kristen må få sjå vekk frå seg sjølv, og vandre i tru og ikkje i «beskuelse» (2Kor 5:7). I tru får du sjå at din trufaste Far i himmelen sende deg trengsle fordi han tenkte på di sjel. Forfattaren H. A. Brorson fekk oppleve både kors og trengsle, men likevel vitna han frimodig: «Og blandes enn min frydesang Med gråt og dype sukke, Så skal dog korsets hårde tvang Meg aldri munnen lukke. Når hjertet sitter mest beklemt, Da bliver frydens harpe stemt Så den skal bedre klinge, Og korset selv, når Jesus vil Må også hjelpe sjelen til En lovsang ham å bringe.»

Gud er blitt vår bror etter kjødet

Av C. O. Rosenius

Se, jeg forkynner dere en stor glede, som skal vederfares alt folket.

Luk 2:10

Hva er det for noe stort som er hendt og som engelen forkynner her? Måtte Gud åpne hjertene våre! Det er jo ikke noe mindre enn at Gud er blitt som én av oss, Gud er blitt menneske, Gud er blitt vår bror etter kjødet. Hva sier Skriften? «Både den som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én. Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre.» Hvem er «den som helliggjør»? Jo, det er Gud, den høye som troner over alle. Hvem er «de som helliggjøres»? Jo, det er menneskene, de som er falt i synd.

«Og de er alle av én». Hva vil det si? De er begge av én natur, av én slekt. Gud og vi mennesker er begge av den samme menneskeslekt. Gud er menneske, vi er mennesker. «Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre.» For de er virkelig brødre. De har jo begge den samme stamfar. Og da tenker Kristus: «Hvorfor skulle jeg skamme meg ved å kalle dem brødre? De er

mennesker som jeg, og jeg er menneske som dem.»

Han viste også på samme måten i livet at han ikke skammet seg, hverken for sin himmelske Far eller for noe menneske, ved å kalle dem brødre. En gang sa han til sin Far: «Jeg vil kunngjøre ditt navn for mine brødre, midt i menigheten vil jeg love deg.» En annen gang sa han til Maria Magdalena: «Gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til min Far og eders Far, og til min Gud og eders Gud.» Den tredje gangen sa han det like overfor verden: «Hva dere har gjort mot én av disse mine minste brødre, det har dere gjort mot meg.»

Hvis vi nå tenker over at dette er en virkelig og guddommelig sannhet, at Guds Sønn er blitt vår bror, hvis vi riktig kunne tro og fatte det, kunne vi knapt leve. Vi må derfor innrømme at hjertene våre er blitt helt ødelagt ved Adams fall. De er blitt steindøde, iskalde og omgitt av et tykt vantroens mørke. Derfor er det vi så lite gleder oss, elsker og priser. Vi skulle lengte etter å fare herfra, vi skulle spørre: Når skal dette tunge dekket som skjuler

Guds herlighet, bli tatt bort? Hvem skal fri meg fra dette dødens lege-me?

Og videre: Spør vi så om grunnen til og hensikten med at Guds Sønn skulle bli menneske, så forteller Skriften dette på følgende måte: «Ettersom da barna har del i blod og kjød, fikk også han i like måte del deri, forat han ved døden kunne gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen.» «Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik, forat han kunne bli en miskunnelig og trofast yppersteprest for Gud til å gjøre soning for folkets synder.»

Derfor skulle han ha kjød og blod i likhet med de fortapte barna, for at han ved sin død kunne gjøre den maktesløs som hadde dødens velde, det er djevelen. Han kunne utfri dem som trellet under døden. Han kunne sone folkets synder. Han kunne være barmhjertig, mild og god.

Legg merke til dette: Menneskeskyld skulle betales ved menneskeblod. Det stemte best med lov og rett. Et menneske skulle unngjelde for det et menneske hadde gjort. Derfor var dette det første løftet Gud ga: «Kvinnens sæd skal knuse slangens hode.»

Guds Sønn skulle derfor bli født som et menneske. Han skulle bli født under den lov som var gitt menneskene, forat han skulle kjøpe dem fri som var under loven. På den måten skulle de bli gjort til Guds barn. Guds Sønn skulle bli et menneskebarn, forat menneskene skulle bli Guds barn.

Denne frelse fra loven ved dette barnet hadde Guds Sønn tydelig forutsagt gjennom profeten Esaias: «Dets tyngende åk og kjeppen til dets skulder, dets drivers stav, har du brutt i stykker, som på Midjans dag. For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.» Hva annet er «dets tyngende åk» enn synden og loven, som trykker oss som en tung byrde? Dette kalles i Gal 5 for «trelldommens åk». Og hva annet er «kjeppen til dets skulder» og «dets drivers stav» enn loven, som jo er en tuktemester, og som slår, driver og plager oss i samvittigheten på grunn av våre synder? Den dømmer oss til døden og overgir oss til djevelen og styrter oss ned i helvete. Slik er Gud vrede. Og det var denne elendigheten vår Gideon skulle sønderbryte, likesom på Midjams dag.

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Kjente du Guds gave

Av Per Bergene Holm

Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke — så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann!

Joh 4:10

Dette er Jesu ord til deg også. Visste du bare hva du er kalt til å få del i — kjente du Guds gave, og visste du bare hvem det er som innbyr deg, så hadde du bedt ham og takket og prist ham for hans usigelige gave. Han vil gi deg «levende vann» - vann som for evig skal stille din tørst, som fullkomment skal gi deg alt du trenger.

Når vi så lite fryder oss over frelsen, så kommer det av to ting. Synden har ennå slik makt i vårt hjerte at vi dåres av den og blir forvendt i vårt blikk. Og vi

har ikke i sannhet fått se hva vi er frelst til, hva Jesus egentlig gir oss i og med seg selv.

Og så glemmer vi så lett at det er i håpet vi er frelst. Mens syndens og verdens gleder er synlige og følbare, så er Guds rike og frelsen i Jesus usynlig, noe vi eier i troen og håpet, og derfor har vi så lett for å ringeakte det. Vi har så lett for å søke vår glede i det denne verden har å by, og for å ringeakte det Gud innbyr oss til i evangeliet. Derfor trenger vi å be om opplyste øyne, så vi kan «forstå hvilket håp han har kalt dere (oss) til, hvor rik på herlighet hans arv er blant de hellige, og hvor overveldende stor hans makt er for oss som tror, etter virksomheten av hans veldige kraft» (Ef 1:18-19). □

Bibelskolen på Fossnes

"Kom avsides med meg." Mrk. 6.31

Har du trang til å komme avsides en stund for å bli stille for Guds Ords tale? Unge og eldre er velkommen til halv- eller helårskurs, evt. til å følge undervisningen på et kortere opphold. Skolestart for nye kurs er hver høst og vår.

Nærmere opplysninger, skoleplan og søknadspapirer:
Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke, Tlf. 33 33 93 98

NORSK LUTHERSK LEKMANNSSMISJON